

Nordbikonferansen 2018 i Ånge, Sverige

Det var 43 deltakere, de fleste fra Sverige, 2 fra Finland, Tor Erik Rødaldalen og Lars Kirkerud fra Norge.

Ingvar Arvidson, lederen, åpnet konferansen. Han la vekt på Nordbis treffpunkter: Bladet, hjemmesiden og konferansen hvert annet år.

I innleggene som fulgte, var det tydelig at man legger stor vekt på personene i Sveriges «nordbi-avl».

På bildet litt opp til høyre finner du allikevel hovedpersonen!

Gunnar Jonsson fra Vitådalen, Norrbåtten, snakket om de veldig rene biene og samtidig et genetisk mangfold. Det var et varroafritt belte her, med varroa på begge sider, både mot Finland og mot vest.

Per Ruth fra Västerbotten – Jämtland hadde et varroafritt område – så lenge det varer. Holmön i Østersjøen benyttes som genpool for brunbier. Innover i landet har brunbiene et kjerneområde ved Tavelsjö og en parestasjon drevet av Åke Jonsson. Han slo et slag for å selge bifolkene med de gode gamle dronningene til gen-poolen og la dem bytte seg ut der.

Alf Andersson, Härjedalen, drev med pollenanalyse av honning. På den måten kunne han avgjøre hvilke nektarkilder biene hadde trukket på og om det kunne selges sortshonning.

Jean Berg, Värmland, beskrev et renparingsområde – men med innslag av Buckfast..... En norsk innvandrer, Ivar Myrli, satser på birøkt i dette området. Han mener at honning er altfor billig i Sverige. Tony Axelsson i Torsby kommune satser på å overtale folk med Buckfast til å gå over til «det nordiska biet». I Sverige har de ingen hjemmel for å kunne lovbeskytte renparingsområder.

Ingvar Pettersson, Gustavsberg, driver med inseminasjon av dronninger. Han snakket om brunbienes fortrinn:

Mer katalase i tarmen er bra for overvintringen.

De tåler høyere CO₂-verdier, også bra om vinteren

Lavere fôrforbruk på vintren

MEN: DE må være 100 % rene, de som skal brukes i avl.

Så flere karakteristiske trekk: Svarte-mørkebrune (Gulfarge skyldes et dominant gen: Ligustica-innblanding røper seg straks.) Anlegg for lav vingeindeks er recessiv. Korrelasjon mellom vingeindeks og gener er 0,7. A. m. mellifera er ikke tavlefast, men går gjerne nedover på tavlene når du løfter dem opp, lyssky. – liker seg kanskje ikke så godt i en demo-kube? – . Nyklekte bier har 5 lyse ringer, mens de andre har 4. Vingene dekker ikke bakkroppen; på carnica og ligustica gjør de det.

Mye av informasjonen stammer fra russiske undersøkelser. IP kan russisk.

Ingvar Pettersson bruker franske Nicot-20 parekassetter.

Det er dumt å sette inn dronerammer fra andre bifolk i dronegiverne. De fremmede dronene blir bare ødelagt.

Robert Svensson, Östergötland, har pareplass i skjærgården sør for Gryt. Får mye lindehonning som selges flytende for 200 kr/kg (høy pris i Sverige).

Ingvar Arvidsson, Dalsland. Har pareplassen Lurø. Egen bi-odlar forening i dette området. Eksempel på droningdata: IA1590 Bjurholm L15 100 5 5 3 4 5, der første «ord» er avlerens initialer, årstall og bifolk nr, andre er bigård, tredje er pareplass og årstall, 4. er prosent renhet, 5. 6. 7. 8. og 9. er hhv svermetreghet, tavlefasthet, gemytt, honning og kalkyngel.

SwiBee parekuber anbefales: god ventilasjon. Tid på pareplass (1-) 2 uker. 2017: 75 % paring på Lurø i 2017.

Sven Nordstrøm (Medelpad). Leder et EU-projekt med formål biologisk mangfold. Det er opprettet renpareplasser for brunbier med 10 km - 15 km soner som gir hhv 96 % og 100 % trygghet mot innblanding. Biene får best paring når dronesamlingsplassen ligger et stykke unna, ca 3 km (?).

Ann-Charlotte Berntsson, Vestkysten, driver bigården på Nordens Ark og har pareplassen på Väderön. Biene har godt grunnlag for varroa-toleranse. Honning: kr 440 på Väderöarna, 260 på Arken. Viktig å få dokumentert brunbienes gode egenskaper. **Tor Erik Rødsdalen** kommenterte at ved Femunden har birøktere på lyngtrekk konkurranse om hvem som får mest honning med ulike underarter. Brunbiene vinner i kjølig vær.

Lars Kirkerud, Norge, fortalte om genetik og epigenetik. Videre om Norsk Brunbielag, hvordan vi har startet med kartlegging og nå finner vår rolle i avlsarbeidet i Norge. Birøktere som kan/vil delta som testbirøktere, er en kritisk faktor.

Til epigenetikken kommenterte Ingvar Pettersson at avleggere av andre raser påvirker egenskapene til yngelen. Best med avleggere av samme underart.

Natuschka Lee, mikrobiolog, holdt et engasjert foredrag om bienes mikrobiologi, både utenpå kroppen og i tarmen. De fleste er nyttige. Bare 1% er patogene.

Susanne Johansson, Västkusten, fortalte om sin nystartede birøkt ved havet. Særegent landskap og flora der ute. Nordiska biets egenskaper kommer nok til sin rett her.

Lassi Kauko, Finland, fortalte om biavl i kystområdet der Aimo Nurminen avler 150 – 200 dronninger om året. Lauri Ruottinen er lærer i birøkt. Lassi står midt oppe i forberedelsene til SICAMM-konferansen 2018 so skal være i Finland. Det er rimeligere hvis man melder seg på før utgangen av mars.

Hanne Udding fortalte om det danske digitale notatkortet HIVELOG, som nå er designet for bruk på mobiltelefon. Det har mange muligheter for å legge inn data, men ikke spesielt når det gjelder morfologi. Det er gratis å bruke og kan tilpasses brukeren ved å velge bort unødvendig informasjon.

Konferansen ble holdt i en avslappet atmosfære og det var fritt å stille spørsmål eller komme med kommentarer – som mange gjorde. Lunsjen i etterkant måtte dessverre fortæres raskt: Det var førti mil med isete veier tilbake til Rena og bare 6 timer til kveldens siste tog sørover for Lars. – Men Tor Erik viste at han kan kjøre bil, og vi rakk det med god margin.